

Rezultatele glorioase ale botezului pentru morți

***"Așa cum toată lumea moare pentru că toți aparținem lui Adam, toți cei care aparțin lui Cristos vor primi o viață nouă."
1 Corinteni 15:22***

Puțini vor nega că întreaga rasă umană este fie moartă, fie pe moarte. Pavel explică în versetul nostru de deschidere că acest lucru a început cu primul om, Adam. Acest lucru s-a datorat neascultării lui Adam de legea divină. (Geneza 2:16-17; 3:17-19). În esență, întregul capitol 15 din 1 Corinteni prezintă asigurarea că celor morți li se va da ocazia unei restaurări complete la viață prin intermediul unei învieri.

Pavel explică de ce este așa: "după cum moartea a venit în lume printr-un om (Adam), acum învierea din morți a început printr-un alt om". (Cristos) (versetul 21). Aici ni se reamintește că omul Cristos a fost cel care a răscumpărat lumea din moarte, ceea ce este

În concordanță cu propriile cuvinte ale lui Isus când a spus că își va da carnea "carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii". Ioan 6:51

Apostolul a folosit cuvântul "răscumpărare" pentru a descrie această caracteristică a planului lui Dumnezeu pentru recuperarea omului din condamnarea la moarte. El a scris: "Acest lucru este bun și îi place lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care vrea ca toată lumea să fie mântuită și să înțeleagă adevărul. Căci, există un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor care poate împăca pe Dumnezeu și omenirea prin omul Cristos. El și-a dat viața pentru a cumpăra libertatea pentru toți." 1 Timotei 2:3-6

Cuvântul grecesc din Noul Testament care este tradus prin "răscumpărare" înseamnă "un preț de corespondență", un "preț de răscumpărare". Omul Cristos, despre care Scripturile declară că era "sfânt, inofensiv, nepătat, despărțit de păcătoși", a corespuns cu omul perfect Adam, care a fost creat după chipul divin. (Evrei 7:26; Geneza 1:26-27). Adam a fost cel care a adus moartea asupra sa și asupra întregii sale progeneruri prin încălcarea legii divine. Omul perfect, Isus, s-a dat pe sine în moarte de sacrificiu și, prin aceasta, a fost un preț de corespondență. Acest sacrificiu a oferit

răscumpărarea pentru Adam și, prin urmare, pentru toți cei a căror descendență venea de la el - întreaga rasă umană . Această "răscumpărare pentru toți", așa cum a descris-o Pavel, a deschis calea pentru ca toți să se întoarcă la viață.

Pavel a scris în alt loc: "Pentru că plata păcatului este moartea, dar darul gratuit al lui Dumnezeu este viața veșnică prin Cristos Isus, Domnul nostru." (Romani 6:23). Un gând similar este exprimat în Ioan 3:16-17: "Căci așa a iubit Dumnezeu lumea: L-a dat pe Fiul Său unic, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume nu ca să judece lumea, ci ca să mântuiască lumea prin El."

Isus a explicat în continuare: "Nu există nicio judecată împotriva cuiva care crede în El. Dar oricine nu crede în el a fost deja judecat pentru că nu a crezut în singurul Fiu al lui Dumnezeu." (Ioan 3:18). Aceste texte arată că întreaga lume, prin ereditate, este condamnată la moarte și că eliberarea de această condamnare și posibilitatea restaurării la viața perfectă au fost oferite prin Cristos. Cu toate acestea, această restaurare depinde de credința și

acceptarea de către individul pentru care a fost făcută această dispoziție plină de iubire.

În timpul prezent, cei care, aflând despre această dispoziție a harului lui Dumnezeu, o acceptă în condițiile ascultării și dedicării depline pentru a face voia divină, sunt considerați "îndreptățiți", considerați neprihăniți în ochii lui Dumnezeu. Pavel a scris: "Prin urmare, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință înaintea lui Dumnezeu, avem pace cu Dumnezeu datorită a ceea ce Isus, Domnul nostru, a făcut pentru noi." (Romani 5:1). Cei care nu au venit la Cristos cu credință deplină, susținută de dedicarea completă a vieții lor pentru a face voia lui Dumnezeu urmând pașii lui Isus, nu se bucură în prezent de această "pace cu Dumnezeu". Aceștia sunt încă înstrăinați de El prin păcat - încă sub condamnarea la moarte.

Nu există altă cale de salvare de la moarte decât prin Cristos. Vorbind despre Isus, Petru a spus: "Nu există mântuire în nimeni altcineva! Dumnezeu nu a dat sub cer niciun alt nume prin care trebuie să fim mântuiți". (Fapte 4:12). Motivul pentru care nu există mântuire de moarte decât prin Isus este că El este singurul care și-a vărsat sângele uman perfect în numele rasei blestemată de păcat și pe moarte.

Sângele vărsat este, în Scripturi, un simbol al vieții vărsate, iar Isus "Și-a vărsat sufletul până la moarte", pentru ca Adam și toți urmașii săi să aibă ocazia de a trăi. Isaia 53:12

Atunci când acceptăm prin credință prevederile sângelui vărsat al lui Cristos și ne dedicăm voinței divine, descoperim că este mai mult decât simpla credință. Pavel a scris: "Căci vi s-a dat nu numai privilegiul de a crede în Cristos, ci și privilegiul de a suferi pentru El." (Filipeni 1:29). Există multe scripturi care indică faptul că este privilegiul creștinilor să sufere împreună cu Isus. În scrisoarea sa către Timotei, Pavel a scris: "Aceasta este o afirmație demnă de încredere: Dacă vom muri împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. Dacă vom îndura greutăți, vom domni împreună cu el. Dacă ne vom lepăda de el, el se va lepăda de noi". 2 Timotei 2:11-12

PENTRU MORȚI

În mod adecvat, Pavel menționează acest aspect al voinței divine pentru toți credincioșii în legătură cu discuția sa despre învierea morților. Se pare că existau unii în biserica din Corint care nu credeau în învierea lui Isus. El subliniază că, dacă Cristos nu a

înviat din morți, atunci nu există nicio speranță că vreunul dintre cei morți va fi readus la viață. El arată, dimpotrivă, nu numai că Isus a fost înviat din morți, ci și că toți, prin El, vor fi înviați din morți și vor avea ocazia de a fi readuși la viața perfectă. 1 Corinteni 15:12-22

Apostolul arată clar că acest lucru se va realiza prin domnia lui Cristos și că El va domni până când toți dușmanii vor fi puși sub picioarele Sale. Chiar și moartea însăși va fi distrusă. Când această lucrare glorioasă va fi finalizată, împărăția lui Cristos va fi încredințată Tatălui, care "va fi cu totul suprem peste tot și pretutindeni". 1 Corinteni 15:24-28

La aceasta, Pavel adaugă următoarele cuvinte: "Și de ce să ne riscăm noi înșine viața oră de oră? Căci jur, dragi frați și surori, că înfrunt moartea în fiecare zi. Acest lucru este la fel de sigur ca și mândria mea pentru ceea ce Cristos, Domnul nostru, a făcut în voi. Și ce valoare a avut lupta cu fiarele sălbatice - acei oameni din Efes - dacă nu va exista înviere din morți? Și dacă nu există înviere, Să sărbătorim și să bem, căci mâine vom muri!" versetele 29-32

Aici ni se reamintește că adevărații credincioși în Cristos - cei care îi calcă pe urme în prezent - suferă

și mor împreună cu El. Acest lucru, explică Pavel, este în numele lumii "moarte" a omenirii, indicând faptul că, într-un fel sau altul, cei morți vor beneficia de pe urma suferințelor și a morții celor care îl urmează pe Isus. Aceasta este, într-adevăr, una dintre caracteristicile importante ale marelui plan al lui Dumnezeu de a da viață lumii omenirii. Ea ne este adusă la cunoștință în mai multe moduri în Scripturi. Unul dintre acestea este prin promisiunea pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avraam, că prin sămânța lui vor fi binecuvântate toate familiile pământului. Geneza 12:3; 22:18

Pavel identifică această sămânță promisă lui Avraam ca fiind Isus și adaugă: "Și toți cei care au fost uniți cu Cristos prin botez s-au îmbrăcat în Cristos... Și acum că sunteți ai lui Cristos, sunteți adevărații copii ai lui Avraam. Sunteți moștenitorii lui și promisiunea lui Dumnezeu față de Avraam vă aparține". (Galateni 3:16-27-29). Aici este evident că cei care sunt botezați în Cristos și care sunt credincioși, vor moșteni împreună cu el promisiunea de a binecuvânta toate familiile pământului. Deoarece aceste "familii ale pământului" care vor fi binecuvântate sunt fie moarte, fie pe moarte, este logic să ne gândim la cei care sunt botezați în Isus

ca fiind, simbolic vorbind, "botezați pentru morți". Prin acest botez, ei se dovedesc demni și sunt pregătiți pentru marea lucrare viitoare de binecuvântare a tuturor familiilor de pe pământ.

BOTEZUL A EXPLICAT ÎN CONTINUARE

Scufundarea în apă autorizată în Scripturi pentru creștini este doar un simbol sau o imagine a botezului adevărat, care nu este în apă, ci în Cristos și, mai precis, în moartea Sa. Pavel afirmă: "Sau ați uitat că atunci când am fost uniți cu Cristos prin botez, ne-am unit cu El în moartea Lui? ... De vreme ce am fost uniți cu El în moartea Lui, vom fi și noi înviați la viață așa cum a fost El." Romani 6:3,5

Care a fost "asemănarea" morții lui Isus? Apostolul explică în continuare: "Când a murit, a murit o singură dată pentru a rupe puterea păcatului... Așa că și voi trebuie să vă considerați morți față de puterea păcatului". (versetele 10-11). Isus nu a fost niciodată un păcătos. Moartea sa "pentru păcat" a fost, prin urmare, o moarte de sacrificiu în numele lumii omenirii blestemată de păcat. Plantarea noastră împreună cu El prin botezul în moarte este, de asemenea, o moarte de sacrificiu. Pavel a scris: "Vă îndemn să dați trupurile voastre lui Dumnezeu,

pentru tot ce a făcut El pentru voi. Lăsați-le să fie o jertfă vie și sfântă - o jertfă pe care El o va găsi acceptabilă. Acesta este cu adevărat modul de a vă închina Lui". Romani 12:1

Referindu-se la botezul Său în moartea sacrificială, Isus a spus: "Dar Eu am de suferit un botez și ce constrângere am până când se va termina!" (Luca 12:50). Cuvântul grecesc tradus aici prin "încheiat" are sensul de a fi constrâns sau preocupat. Referirea făcută de Domnul nostru este în mod evident la ultimele ore ale slujbei Sale, când urma să fie arestat și condamnat la moarte. Astfel, botezul său urma să fie, într-un sens literal, un "botez spre moarte"

Când doi dintre ucenicii Săi au cerut să stea, unul la dreapta Lui și celălalt la stânga Lui, în Împărăția Sa, Isus le-a spus: "Voi nu știți ce cereți", a spus Isus. Puteți voi să beți paharul pe care îl bea Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu?" - Marcu 10:35-38

Acești doi ucenici au spus că ar putea trece prin experiențele la care se referea Isus, așa că El a spus: "Veți bea paharul pe care îl bea Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu." (versetul 39).

Cuvântul "a boteza" înseamnă "a îngropa", iar referința din aceste diferite texte este la o îngropare a voinței noastre în voința lui Dumnezeu. A fost voința lui Dumnezeu ca Isus să moară în mod sacrificial pentru păcatele lumii, astfel încât îngroparea voinței Domnului în voința Tatălui său ceresc a însemnat și botezul său în moarte. În mod similar, este voința lui Dumnezeu ca ucenicii lui Isus să îl urmeze pe Domnul lor în moarte, să fie botezați cu botezul său, pe care Pavel îl explică ca fiind un botez în moarte.

Moartea de sacrificiu a lui Isus a anulat condamnarea la moarte a rasei adamice; pentru aceasta nu este nevoie de nicio altă jertfă. Cu toate acestea, lumea, eliberată de condamnare, trebuie să fie luminată cu privire la lucrarea de sacrificiu a lui Cristos. În plus, omenirea are nevoie să fie ridicată din degradarea mentală și morală și să fie curățată de toate efectele persistente ale păcatului, pentru a fi restaurată la perfecțiunea pierdută în Adam. Urmașii credincioși ai lui Isus care sunt plantați împreună după asemănarea morții sale trebuie să participe la această lucrare de iluminare și restaurare.

RECONCILIAREA LUMII

Reconcilierea poate fi definită ca fiind procesul de soluționare sau rezolvare a diferențelor, contradicțiilor sau conflictelor, astfel încât două sau mai multe părți să poată fi repuse în grațiile una alteia. Pavel a scris cu privire la reconcilierea omenirii cu Dumnezeu: "Și toate acestea sunt un dar de la Dumnezeu, care ne-a adus înapoi la El prin Cristos. Și Dumnezeu ne-a dat această sarcină de a-i împăca pe oameni cu El. Pentru că Dumnezeu a fost în Cristos, împăcând lumea cu Sine, fără a mai socoti păcatele oamenilor împotriva lor. Și ne-a dat acest minunat mesaj al reconcilierii." 2 Corinteni 5:18-20

Din acest pasaj reiese că urmașii sacrificiali ai Domnului participă împreună cu el la "acest minunat mesaj de reconciliere", lucrarea de reconciliere a lumii omenirii cu Dumnezeu. Această lucrare pornește de la Dumnezeu, marele Autor al planului de mântuire pentru rasa pierdută. Planul său a fost pus în aplicare prin Isus: "Dumnezeu împăca lumea cu Sine în Cristos". Apoi, noi, urmașii lui Cristos, suntem introduși în peisaj ca reprezentanți ai lui Cristos în lucrarea de reconciliere pentru care El a

luat măsuri. Nouă ni s-a dat, sau ni s-a "încredințat", "cuvântul împăcării".

Versetul 21 spune: "Căci Dumnezeu l-a făcut pe Cristos, care n-a păcătuit niciodată, să fie jertfa pentru păcatele noastre, pentru ca noi să fim împăcați cu Dumnezeu prin Cristos." (2 Corinteni 5:21). Aici avem explicația bazei pe care noi, care suntem prin moștenire membri ai rasei blestемate de păcat și pe moarte, putem fi folosiți de Dumnezeu în lucrarea de reconciliere. Aceasta se datorează faptului că, în primul rând, Cristos a luat măsuri pentru reconcilierea noastră, iar prin acceptarea acestei măsuri suntem "îndreptați față de Dumnezeu prin Cristos". Noi nu adăugăm nimic la valoarea sângelui prin care suntem împăcați, dar puterea acelui sânge realizează împăcarea noastră, iar Dumnezeu ne socotește neprihăniți și ne oferă privilegiul de a participa, alături de Cristos, la lucrarea de împăcare a altora.

Pavel continuă în capitolul 6, primul verset: "Vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu". Cât de minunat este harul lui Dumnezeu pe care apostolul ne îndeamnă să nu-l primim în zadar! Acest privilegiu de a fi lucrători împreună cu El este o lucrare care cuprinde două epoci în planul

de mântuire al lui Dumnezeu - Veacul Evanghelic actual, sau Epoca Creștină, și Epoca Mesianică viitoare. Cristos i-a însărcinat pe urmașii săi să meargă în toată lumea și să propovăduiască Evanghelia (greacă: un mesaj bun) prin cuvântul împăcării. (Matei 24:14; Fapte 1:8). Această lucrare necesită sacrificiu, punerea vieții noastre în slujba Domnului. Aceasta este ceea ce implică botezul nostru în moarte cu Cristos, suferința și moartea noastră împreună cu El.

Apoi, după cum am văzut, lucrarea Epocii Mesianice care se apropie, când membrii trupului lui Cristos vor fi cu toții adunați și pregătiți, va fi reconcilierea și restaurarea la viață a restului omenirii. Pavel a scris: "În timpul favorului meu v-am auzit și în ziua mântuirii v-am ajutat." 2 Corinteni 6:2

Expresia "în ziua mântuirii" nu se aplică vieții indivizilor, ci unei perioade din planul lui Dumnezeu - actualul Veac Evanghelic - în care Tatăl Ceresc acceptă sacrificiul poporului Său și îi atribuie un rol în planul Său ca lucrători împreună cu El. În acest text, Pavel citează parțial din Isaia 49:8-9: "Iată ce spune Domnul: "La momentul potrivit, îți voi răspunde. În ziua mântuirii te voi ajuta. Te voi proteja

și te voi da poporului ca legământ al Meu cu el. Prin tine voi restabili țara lui Israel și o voi atribui din nou poporului său. Voi spune prizonierilor: "Ieșiți în libertate", iar celor din întuneric: "Veniți în lumină". Ei vor fi oile Mele, pășunând pe pășuni verzi și pe dealuri care înainte erau goale"

ATÂT MÂNTUIREA CEREASCĂ, CÂT ȘI CEA PĂMÂNTEASCĂ

În timpul prezent, cei care, prin credință, participă la asigurarea vieții făcută pentru ei de Dumnezeu prin Cristos, dacă sunt credincioși până la moarte, vor fi înălțați la glorie, onoare și nemurire. (Romani 2:7). Ei sunt menționați în Evrei 3:1 ca fiind "cei chemați la cer". În 2 Petru 1:4 ei sunt descriși ca primind promisiuni prin care pot deveni părtași "naturii divine", care este natura lui Dumnezeu. În Romani 5:2, aceștia sunt descriși ca bucurându-se în "așteptarea cu nerăbdare de a împărtăși slava lui Dumnezeu".

Natura divină nu este doar nemurirea, ci și sursa vieții. De aceea, la fel ca în Isaia 49:8-9, citat mai sus, cei la care se face referire ca fiind păstrați de Dumnezeu prin toate încercările lor, pe măsură ce suferă împreună cu Cristos în botezul Său în moarte,

sunt reprezentați ca spunând prizonierilor: "Ieșiți afară" și celor care sunt în întuneric: "Arătați-vă". Aceștia sunt "prizonierii", marele rest al omenirii, atât morți, cât și vii, care, prin Cristos și urmașii săi credincioși, vor fi scoși din robia morții adamice. Aceștia, însă, nu vor fi înălțați la natura divină, așa cum va fi biserica, ci vor fi scoși "să moștenească moștenirile pustiite".

Aceasta este moștenirea vieții pe pământ și stăpânirea pământului care i-a fost dată lui Adam, dar pe care el a pierdut-o prin păcat. Această moștenire a vieții pământești a fost cumpărată prin sângele lui Cristos, iar biserica se va alătura lui în restaurarea acestei moșteniri pentru toți cei care se vor supune legilor acelei împărății de o mie de ani a binecuvântării, în timpul căreia morții pentru care adevărații creștini sunt acum botezați vor fi iluminați și li se va oferi ocazia de a reveni la perfecțiunea vieții umane.

Cât de recunoscători suntem că Dumnezeu nostru iubitor și veșnic a fost un ajutor mereu prezent pentru poporul Său care se jertfește de-a lungul acestei întregi "zile a mântuirii", care credem că se apropie acum de sfârșit! Suntem bucuroși că, prin meritul

sângelui lui Cristos, Tatăl nostru cerem accepta sacrificiile poporului său și face posibilă testarea credincioșiei lor față de El, în vederea înălțării lor finale la natura divină.

După cum am văzut, chiar și în timpul în care a avut loc botezul lor prin moarte, Domnul i-a folosit ca colaboratori în marele Său plan de mântuire. Aceștia vor continua să fie folosiți ca slujitori ai reconcilierii în timpul veacului următor, deoarece ei vor transmite mesajul reconcilierii și restaurării întregii omeniri, până când, în cele din urmă, această cunoaștere a Domnului va umple pământul "așa cum apele acoperă marea". Isaia 11:9; Habacuc 2:14

Prin intermediul bisericii, ca ambasadori ai lui Cristos și folosind cuvântul reconcilierii, cunoașterea "răscumpărării pentru toți" oferită de Isus va fi, la momentul potrivit, "mărturisită" sau făcută cunoscută tuturor. 1 Timotei 2:3-6

MIREASA

În limbaj simbolic, Biblia vorbește despre biserica credincioasă în ansamblul ei - toți cei care, în timpul actualei Veacuri Evanghelice, sunt plantați împreună în asemănarea morții lui Isus - ca despre "mireasa"

lui Cristos. În Apocalipsa 19:7, Isus este menționat ca "Mielul", din cauza naturii sacrificiale a răscumpărării. Citim: "Să ne bucurăm și să ne veselim și să Îl cinstim, pentru că a venit nunta Mielului și soția Lui s-a pregătit".

Această "pregătire" în prezent a celor care vor fi uniți cu Isus în glorie și vor participa împreună cu El la restaurarea omenirii în timpul Epocii Mesianice, a presupus multe sacrificii și suferințe. Slujirea lui Isus a fost predominant una de sacrificiu, care s-a încheiat cu moartea. Scripturile ne îndeamnă să fim ca el, în mod simbolic să fim îngropați cu el prin botezul în moarte.

Podoaba viitoarei mirese, pe lângă faptul că este iubire dezinteresată care duce la sacrificiu pentru alții, este și o podoabă a smereniei și a ascultării în împlinirea voii lui Dumnezeu. Este, de fapt, o combinație bogată a tuturor fructelor și harurilor Duhului Sfânt. (Galateni 5:22-23; 2 Petru 1:5-7). Numai atunci când fiecare membru potențial al viitoarei mirese a lui Cristos va fi astfel "frumos îmbrăcat pentru soțul ei", iar întregul va fi adus la "prima înviere", va avea loc nunta Mielului și a miresei Sale. Apocalipsa 21:2; 20:6

Atunci se va împlini Apocalipsa 22:17, pentru că abia atunci va exista o clasă de mirese completă. Textul spune: "Duhul și mireasa spun: "Veniți". Oricine aude aceasta să spună: "Veniți". Oricine este însetat să vină. Oricine dorește să bea gratuit din apa vieții". Suntem informați că "Duhul", puterea și influența sfântă a lui Dumnezeu manifestată prin Fiul său, Cristos, și "mireasa", biserica credincioasă, vor constitui mijloacele prin care omenirea va fi invitată să ia parte la "apa vieții". Astfel este dezvăluită din nou poziția unică în planul de mântuire ocupată de cei care sunt plantați împreună în asemănarea morții lui Isus.

Nu este de mirare că Pavel subliniază cât de zadarnice ar fi suferința și moartea creștină, cât de lipsit de sens ar fi botezul nostru pentru morți, dacă nu va exista o înviere a morților! Cu toate acestea, știm că va exista o înviere a morților, deoarece Cristos, "primele roade", a fost deja înviat din morți și înălțat la gloria cerească. (1 Corinteni 15:23). "Prima înviere" îi va cuprinde pe toți cei care au suferit și au murit împreună cu El pentru a trăi și a domni împreună cu El, dar această speranță glorioasă poate fi realizată doar prin credincioșie "până la moarte". Apocalipsa 2:10

Ne bucurăm de asigurarea ajutorului divin pentru cei care își pun viața în jertfă. Unul dintre cele mai mari stimulente pentru credincioșie este promisiunea Scripturilor conform căreia faptul că suntem "botezați pentru lumea moartă" în prezent se va acumula pentru beneficiul lor final în timpul următoarei ere din planul lui Dumnezeu. Dacă suntem credincioși, vom participa la marea lucrare viitoare de readucere la viață a lumii moarte, de iluminare a acesteia, de reconciliere a ei cu Dumnezeu și de oferire a oportunității de a trăi veșnic. Ce rezultat glorios este promis în Cuvântul lui Dumnezeu!